

לעידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
 בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
 שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

דעם רבינ'ס משלים

מָשֶׁל פּוֹן דִּי תְבוּאָה מִיטֵן צִפּוֹר

דער גרייך קעניג פֿינגט אַז די תְּבוּאָה פֿאַר אַ קריגעריי איינער מיטן צווייטן, קיינער פֿון זיי איז נישט געווען גרייט צו שטיין פֿון אונטן אַז דער חֵבֶר זאל זיין העכער אים, האָבן זיי ווידער נישט געקענט אַנקומען צום פֿינגל, האָבן זיי באַשלאָסן אַז מען מוז גיין לויטן סדר - ווער עס איז מער פֿאַסיג וועט זיין פֿון די העכערע, און דער לעצטער וועט ברענגען די פֿינגל פֿאַרן קעניג.

אויף אויף די זאך - אַז דער לעצטער וועט ברענגען דאָס פֿינגל פֿאַרן קעניג האָט זיך אָנגעהויבן אַ רייבעריי ווייל אַלע האָבן געוואָלט זיין דער העכסטער און די אַנדערע חֵבֶרִים זאָלן זיין פֿון אונטער זיי. אָבער... ווילאנג זיי האָבן זיך געקריגט צווישן זיך איז די פֿינגל אַוועקגעפֿלויגן... און דער קעניג איז געבליבן זייער אויפֿגעברויזט אַז זיי האָבן זיך נאָכגעלאָזט און נישט געשניטן די תְּבוּאָה.

דער אויפֿערשטער האָט באַשאַפֿן דעם מענטש און אים געשאַנקען אַלע סאַרשן פֿאַרעניגנס, כּדִּי דער מענטש זאל שניידן די תְּבוּאָה - דאָס מיינט מען זאל זיך האַלטן מיט קדושה פֿון יונגווייז אָן און דינען השֵׁם יתְּבָרַךְ מיט אַ ריינע מח. אָבער ליידער ווערט מען פֿאַרשעפֿט דורך די אַלע פֿאַרעניגנס, און מען עסט זיך אָן און מען זעט זיך אָן מיט אומריינע זאַכן [דאָס מיינט תְּבוּאָה וואָס איז קאַלע] און דער מח ווערט קאַלע דורך די זינד. אָבער עס איז פֿאַרט נאַכאַלץ פֿאַרהאַן אַן עצה מיט אַ פֿינגל - דאָס מיינט דער צדיק, וואָס דורך פֿאַלגן זיינע עצות וואַלטן אַלע זינד געוואָרן אָפֿגעווישט, אָבער דורך מחלוקת און קנאה, אַז עדער וויל זיין העכער פֿונעם חֵבֶר, דאָס ברענגט ליידער אַז מען דערווייטערט זיך און מען איז זיך נישט מקשר מיטן צדיק, וְדִי לַחֲפִימָא.

(כוכבי אור - ספורים נפלאים)

איינמאל איז געווען אַ קעניג, דער קעניג איז געווען אַ שטערן-זעער, און האָט געזען אַז אויב מען וועט נישט שניידן די תְּבוּאָה ביז צו אַ באַשטימטע צייט וועלן אַלע תְּבוּאָה ווערן פֿאַרדאַרפֿן, און די צייט איז שוין געווען זייער נאַנט. האָבן אים זיינע עצה-געבערס צוגערעדט צו נעמען פֿעלד אַרבעטער צו שניידן, און זיי געבן אַלע תְּעוּגוּת און אַלע זייערע געברויכן, זיי זאָלן זיין פֿריי צו קענען אַרבעטן טאָג און נאַכט און אַנאַנגן צו שניידן די תְּבוּאָה בעפֿאַר עס קומט אָן דער דאַזיגער צייט.

די אַרבעטער האָבן זיך אָבער געלאָזט וואַילגיין מיט די אַלע תְּעוּגוּת, און פֿאַרגעסן דעם קעניג'ס באַפעל, די באַשטימטע צייט איז אַריבער און די תְּבוּאָה איז נישט געוואָרן געשניטן, פֿאַרשטייט זיך אַז אַלע תְּבוּאָה איז קאַלע געוואָרן.

די אַרבעטער האָבן נישט געוואָסט ווי זיך אַהין צו טון, דער קעניג וועט דאָן זיין אויף זיי זייער אויפֿגעברויזט. האָט זיי אַ קלוגער מענטש געגעבן אַן עצה, אַז וויבאַלד דער קעניג האָט זייער ליב עפֿעס אַ ספֿעציעלע פֿינגל, אַז מען וועט אים ברענגען די פֿינגל, וועט ער האָבן אַזאַ נחמת-רוח און פֿאַרגעניגן דערפֿון, אַז ער וועט זיי מוחל זיין פֿאַרן זיך פֿאַרזינדלן מיט די תְּבוּאָה. אָבער צו טרעפֿן אַזאַ פֿינגל קומט בכלל נישט אָן גרינג, ווייל זי געפינט זיך אויף גאַר אַ הויכער בוים, קיין לייטער האָבן זיי נישט פֿאַרמאַגט, און דער טערמין איז זייער נאַנט.

ווידער גיבט זיי דער חֵכֶם אַן עצה, אַז וויבאַלד זיי זענען געווען אַסאַך מענטשן, זאַל זיי זיך שטעלן איינער אויפֿן צווייטן, אַזוי וועט מען

ספּוּרֵי מַעֲשֵׂי־חַיִּים קְדֻמוֹנִיּוֹת

מַעֲשֵׂה ג' - דְּעַר הַיִּנְקַע־דִּיגְעַר (5)

צִיטְעֶרְנִישׁ. פֿאַלֶט אַיִן דִּי עֶרֶד וואָס אַרום דָּעם גֶּראָבֶן קאָן
קומען וואָסער צום בוים.

אַיבער דָּעם מוז מען שטיין תּמִיד און גֶּראָבֶן. און אַז עס
ווערט אַ מֶלֶךְ צווישן אונז. מאַכט מען פֿאַר אים פֿל
הליצנות. און מאַיז פֿרייליך. דער שפּעט ווי ער האט מזיק
גיווען אַ קינד און ווי די יולדת טרויערֶט דרויף. און דער
ווייזט אַיִן אַנדער ליצנות. און אַזוי פֿמה אירליי ליצנות.
און אַז דער מֶלֶךְ קומט אין שמחה אַריין גייט ער און
שפּאַצירט זיך מיט די שָׂרֵי מְלוּכָה. און פֿרובֶט זיך
אויס־רייסן דָּעם בוים. וואַרין אַז דער בוים זאל גאר ניט
זיין. וואָלט אונז זייער גוט גיווען.

און דער מֶלֶךְ שטאַרקט זיך דאָס האַרץ זייער פֿדי ער זאל
אויס־רייסן דָּעם בוים אין גאַנצין. ווי ער קומט צום בוים.
טוט דער בוים אַ גרויסע גישָׂרֵי. אַזוי פֿאַלט אויף אים אַ
פֿחד מוז ער זיך אום קערין.

אַמאַל איז גיוואָרן אַ נייער מֶלֶךְ ביי אונז (דהיינו ביי שידים.
וואַרין דאָס האט אַלץ דערצייילט דער וואַלקין צו דָּעם שלים פֿנ"ל) האָט
מען פֿאַר אים גימאַכט גרויסע ליצנות. פֿנ"ל. איז ער אַריין
גיקומען אין גרויס שמחה און האט זיך גימאַכט אַ שטאַרק
האַרץ זייער.

און האט גיוואָלט אויס־רייסן דָּעם בוים גאר אין גאַנצין און
איז אַרויס גיגאַנגען זיך שפּאַצירן מיט זיינע שָׂרֵים און
האט זיך זייער גישטאַרקט דאָס האַרץ. און איז צו גילאַפֿין
אויס־רייסן דָּעם בוים אין גאַנצין. ווי ער איז גיקומען צום
בוים.

האט ער אויף אים אַ גרויסן גישָׂרֵי גיטאַן. איז אויף אים
גיפֿאַלן אַ פֿחד. האט ער זיך אום גיקערט און איז גיווען
אין גרויס פֿעס. און איז קריק גיגאַנגען. דערווייל האט ער
אַ קוק גיטאַן האט ער דערזעהן מענשן זיצין (דאָס איז גיווען
דער חֶכֶם הַנְּבִי"ל מיט זיינע מענשן)

האט דער מֶלֶךְ גישיקט פֿון זיינע לייט. אַז זיי זאלין עפֿיס
טון (דהיינו מזיק זיין זיי אַזוי ווי זייער שטייגער איז) ווי די

אַמאַל איז גיווען אַ חֶכֶם. און דער קיסר פֿון דער מדינה איז
גיווען אַ גרויסער אפיקורס און ער האט גימאַכט די גאַנצע
מדינה פֿאַר אפיקורסים.

איז גיגאַנגען דער חֶכֶם און האט גירופֿן די גאַנצע משפּחה
זיינע. און האט צו זיי גיזאַגט. איר זעט דוּף. אַז דער קיסר
איז אַ גרויסער אפיקורס און האט גימאַכט די גאַנצע
מדינה פֿאַר אפיקורסים און אַ טייל פֿון אונזער משפּחה.
האט ער שוין אויף גימאַכט פֿאַר אפיקורסים. בִּכֵּן לַאֲמִיר
זיך אַוועק לאַזן אין דער מדבֿר פֿדי מיר זאלין בלייבן ביי
אונזער אַמונה אין גאט פֿרוּף הוא.

זענען זיי מרוצה גיוואָרן דרויף. האט דער חֶכֶם גיזאַגט
אַיִן שם האט עס זיי גיבראַכט צו אַיִן מדבֿר. איז אים
נישט גיפֿעלין די מדבֿר. האט ער ווידער גיזאַגט אַיִן שם
האט עס זיי אַוועק גיטראָגן צו אַיִן אַנדערע מדבֿר.

איז אים די מדבֿר אויף ניט גיפֿעלין. האט ער נאָך גיזאַגט
אַיִן שם. האט עס זיי ווידער גיבראַכט צו אַיִן אַנדערע
מדבֿר. איז די מדבֿר אים יוא גיפֿעלין.

און די מדבֿר איז גיווען נאהנט צו די צוויי טויזנט בערג
(הַנְּבִי"ל) איז דער חֶכֶם גיגאַנגען. און האט גימאַכט אַיִן עיגול
(פֿלומר אַרום גיקרייסט) אַרום זיי אַז קיינער זאל ניט קענען צו
טרעטן צו זיי.

און עס איז פֿאַר האַנדִין אַ בוים. וואָס אַז מַזַּל דָּעם בוים אָן
טרענקין וואָלט פֿון אונז (היינו פֿון די שידים) גאר ניט גיבליבן.
אַיבער דָּעם שטייען תּמִיד פֿון אונז וואָס זיי גֶּראָבֶן טאַג
און נאַכט און לאַזן ניט צו קיין וואָסער צו דָּעם בוים.

האט אים גיפֿרעגט דער אַנדערער: נאָך וואָס באַדאַרף מען
שטיין טאַג און נאַכט און גֶּראָבֶן. אַ מער ווי מגֶּראַבֶט אַפֿ
אַיִן מַאל אַז דאָס וואָסער זאל ניט קענען צו קומען. איז
שוין גינג.

האט ער אים גיענפֿערט. באַשֶׁר עס איז ביי אונז פֿאַרהאַנדן
מדבֿרים (פֿלומר ריידערס) און די מדבֿרים גייען און מאַכין
קריג צווישן דָּעם מֶלֶךְ און צווישן דָּעם מֶלֶךְ און דוּרף דָּעם
ווערט מלחמות. און דוּרף די מלחמות ווערט ערד

משפחה פון דעם חכם האבין זיי דער זעהן איז אויף זיי גיפאלין א גרויסער פחד.

האט זיך דער זקן (דהיינו דער חכם הנ"ל) אנגירופן צו זיי שרעקט אייך ניט. ווי די שדים זענען אהין גיקומען האבין זיי נישט גיקענט צו טרעטן מחמת דעם עיגול וואס ארום זיי איז גיווען.

האט ער גישיקט אנדערע שלוחים. האבין זיי אויך נישט גיקענט צו טרעטן. איז דער מלך גיקומען אין גרויס פעס אריין און איז אליין גיגאנגען און ער האט אויך ניט גיקענט צו טרעטן צו זיי.

האט ער גיבעטן דעם זקן אז ער זאל אים לאזן אריין גיין צו זיי. האט אים דער זקן גיזאגט. ווייל דו בעטסט מייך. וועל איך דייך יוא אריין לאזן. לושמיר עס איז קיין שטייגער ניט אז א מלך זאל אלן גיין. על פן וועל איך דייך אריין לאזן נאך מיט איינעם. האט ער זיי גיעפינט א טירל. זענען זיי אריין גיגאנגען. און האט ווידער פארשלאסן דעם עיגול. האט דער מלך גיזאגט צום זקן. ווי קומסטו זיך זעצן אויף מיין ארט. האט ער אים גיזאגט. פאר וואס איז דאס דיין ארט. עס איז מיין ארט.

זאגט דער מלך צום זקן. דו האסט פאר מיר קיין מורא ניט. זאגט ער: ניין. זאגט ער ווידער דו האסט קיין מורא ניט. און האט זיך אויס גיצויגן און איז גיווארן זייער גרויס ביז אין הימל. און האט אים גיוואלט איין שליינגען.

זאגט דער זקן. איך האב פארט קיין מורא גאר ניט פאר דיר. נאר אז איך וויל. וועסטו פאר מיר יוא מורא האבין. און איז גיגאנגען. און האט אביסל מתפלל גיווען. איז גיווארן גרויסע וואלקנס. און סע גיווען גרויסע דינערן. און דער דינער הרג'ט זיי זייער אויס.

זענען גיהרגעט גיווארן אלע זיינע שרי מלוכה וואס זענען מיט אים גיווען און סע מער ניט גיבליבן נאר דער מלך מיט דעם איינעם וואס ער איז מיט אים גיווען דארט אין דעם עיגול. האט ער אים גיבעטן (דהיינו דער מלך האט גיבעטן דעם זקן) אז דער דונער זאל אויף הערין. האט אויף גיהערט.

האט דער מלך זיך אנגירופן און האט גיזאגט צום זקן. אז דו ביסט יוא אזוי איין מענטש. וועל איך דיר שענקען. איין ספר פון אלע משפחות פון די שדים.

ווארין סע פאר האנדין בעלי שמות. וואס זיי ווייסן מער ניט נאר פון איין משפחה. און אפילו די משפחה ווייסן זיי אויך ניט אין גאנצן. איך וועל דיר געבן איין ספר וואס דרינען שטייען אלע משפחות. ווארין ביי דעם מלך זענען זיי אלע פארשריבן. און אפילו ווער סע ווערט גיבוירן. וועט אויך פארשריבן ביי דעם מלך.

האט דער מלך גישיקט דעם איינעם וואס ער איז מיט אים גיווען. נאך דעם ספר (נמצא האט ער זייער רעכט גיטאן וואס ער האט אים אריין גילאזט נאך מיט איינעם ווארין זוסט וועמען וואלט ער גישיקט) האט ער אים גיבראכט דאס ספר. האט ער גיעפינט דאס ספר, האט ער גיזעהן עס שטייט דרינען אלף אלפים ורבי רבבות זייערע משפחות.

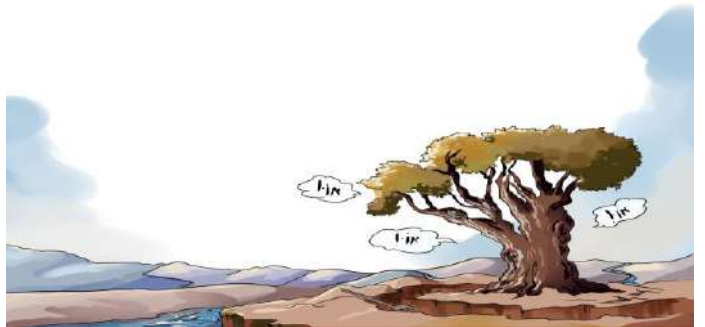
האט דער מלך צו גיזאגט דעם זקן. אז זיי זאלן קיין מאל ניט מזיק זיין די גאנצע משפחה פון דעם זקן. און האט גיהייסן ברענגען אלע פאטרעטן פון זיין גאנצער משפחה.

און אפילו אז עס וועט ביי זיי גיבוירן ווערן איין קינד. זאל מען תיכף ברענגען זיין פאטרעט כדי זיי זאלן ניט מזיק זיין קיינעם פון דער משפחה פון דעם זקן.

דערנאך אז סע גיקומען די צייט פון דעם זקן אז ער זאל אנוועק גיין פון דער וועלט. האט ער גירופן זיינע קינדער. און האט זיי צוואה גילאזט.

און האט צו זיי אזוי גיזאגט. איך לאז אייך איבער דאס ספר. און איר זעט דוה אז איך האב כח צו ניצן מיט דעם ספר בקדושה. און פון דעסט וועגין פארט ניץ איך דערמיט ניט.

נאר איך האב אמונה אין השם יתברך. זאלט איר אויך דערמיט ניט נוצן. אפילו אז עס וועט זיך גיפונען איינער פון אייך. וואס ער וועט קענען נוצן דערמיט בקדושה. זאל ער פארט דערמיט ניט נוצן. נאר ער זאל האבן אמונה אין השם יתברך. דערנאך איז דער חכם גישטארבן.

לאמיר זיך פאר הערו

בחינה אויף סיפורי מעשיות די דריטע מעשה - דער הינקעדיגער (5)

- ווייל די רעדערס מאכן קריג צווישן מלכים, ווערט מלחמות, ווערט ערד ציטערנישן, פאלט די ערד ארום דעם גראבן, קען צוקומען וואסער צו דעם בוים
- ווייל ס'קומט א גאנצן צייט וואסער פון טייך
- ז. פארוואס איז ער נישט מצליח צו אויסרייסן דעם בוים?
 - ווייל ס'איז זייער א שטארקער בוים
 - ווייל מ'נעמט אים צו די כח
 - ווייל די בוים געבט א געשריי פאלט אויף אים א גרויסע פחד
- ח. וואס האט דער מלך געטון צו ווייזן זיין כח?
 - ער איז געווארן א וואלקן
 - ער האט ארויס גענומען א גרויסע שווערד
 - ער איז געווארן זייער גרויס ביז אין די הימל
- ט. וואס האט דער חכם געטון?
 - ער האט ארויס געטראגן דעם מלך פון דעם עיגול
 - ער האט זייער מורא געהאט און זיך מכניע געווען
 - ער האט אביסל מתפלל געווען זענען גע'הרג'עט געווארן די שרי מלוכה
- י. וואס האט דער מלך געזאגט פאר דעם זקן?
 - ער זאל אוועק גיין פון דעם פלאץ
 - אז ער האט נישט מורא
 - ער האט אים צוגעזאגט אז זיי וועלן קיינמאל נישט מזיק זיין, זיין גאנצע משפחה

- א. ווער דערציילט די מעשה פון דעם חכם - זקן? פאר וועמען?
 - דער מלך צו דער וואלקן
 - דער שליח צו דעם מלך
 - דער וואלקן צו דעם שליח
- ב. וואס האט ער געמאכט די גאנצע מדינה?
 - פאר חכמים
 - פאר גרויסע חכמים
 - פאר אפיקורסים
- ג. צו וואו, וויל זיך דער חכם אוועקלאזן? און פארוואס?
 - אין א אנדערע שטאט, צו האבן וואס צו עסן
 - אין א אנדערע שטאט, נישט צו ווערן גע'הרג'עט
 - אין מדבר, כדי צו בלייבן ביי אונזער אמונה
- ד. וואס האט דער חכם געמאכט אז מ'זאל נישט קענען צוטרעטן צו זיי?
 - א גרויסער מויער
 - א עגול ארום זיי
 - ער איז אריין אין א פאלאץ
- ה. וואס וואלט געשען ווען מ'טרונקט אן דעם בוים?
 - וואלט פון די שדים גארנישט געבליבן
 - וואלטן די שדים משוגע געווארן
 - וואלטן די שדים באקומען כח
- ו. פארוואס איז נישט גענוג אז מ'גראבט איין מאל ארום דעם בוים?
 - ווייל די רעדערס מאכן קריג צווישן מלכים, ווערט מלחמות, קען צוקומען וואסער צו דעם בוים

סיפורי מעשיות

וועלכע ענין וואס ווערט דערמאנט אין די מעשה האט דער רבי געזאגט "ביי די וועלט איז עס א קליינע זאך און ביי מיר איז עס א גרויסע זאך?"

תשובות אויף פאריגע וואך: וואו נאך ווערט דערמאנט אין סיפורי מעשיות דאס ווארט מכשפים? מעשה ה': און ער האט גערופן די מכשפים.
וועלכע ענין וואס דערט דערמאנט אין די מעשה האט דער הייליגער רבי זיך געהייסן מרחק זיין? ליצנות, דאקטוירים.

דער געווינער אויף 'דער חיגר' 4 איז הילד החשוב נתן אנשין, בית שמש טעלעפאן אין שטוב ענדיגט זיך 6401 דער געווינער אויף טיפער געטראכט איז הילד הח' שמעון יארבלום די מתנה קען מען נעמען ביים משגיח ת"ת ברסלב ב"ש ר' יואל יאראוויטש הי"ו